

NOVÉ PSYCHOLOGICKÉ MODELY MÁGIE

Vieš čo je jednou z najväčších nočných môt veľkej časti praktikov pracujúcich so sigilárnou mágiou? To, že sa zistí, že neexistuje žiadne kúzelné nevedomie, žiadna mocná hlbinná myseľ, nič také. Tak ako to tvrdí napríklad diskurzívna psychológia. A tento čas je, podľa všetkého, blízko. Zatiaľ čo ideologické opory nášho konceptu - Freud, Jung a Horneyová považujú za najzávažnejšie faktory určujúce ľudské chovanie faktory nevedomé, niektorí ich súčasníci, ale predovšetkým významní modernejší psychológovia, napr. Adler, Fromm, Sullivan, Maslow, Rogers, Binswanger, Boss, Lewin, Kelly, Allport, Sheldon, Cattell, Eysenck, Skinner, Miller, Dollard a Bandura, koncept nevedomia buď úplne odmietajú, chápu ho iba ako mierny determinant, alebo považujú nevedomé motívy za významné iba pri determinácii psychopatológie či narušeného chovania. (Teoretické práce Freuda, Horneyovej a z veľkej časti i Junga -tj. práce prisudzujúce nevedomiu zásadný význam-, sú rozhodujúcou mierou postavené na psychologických ťažkostiach a skúmaníach problematických osobností, neurotikov, hysterických žien a pod.) Zatiaľ čo Freud prirovnáva vedomie iba ku špičke

ľadovca (nevedomie), Adler podáva realistickejšie prirovnanie nevedomia ako koreňov stromu, ktorého viditeľná časť (vedomie) je podstatne väčšia.

Samozrejme všetci vieme, alebo by sme mali vedieť, že objasnenie pôsobenia sigíl pomocou psychoanalytického modelu nevedomia, či hlbinej mysle je iba konštrukciou; ako také nič neobjasňuje a jeho úloha je *iba* pomocná. Avšak toto „iba“ sa môže ukázať ako zásadné a nevyhnutné pre ten správny pocit, aký pri práci so sigilárnou mágiou musíš cítiť.

Predstava divocha tancom privolávajúceho dážd' je pre nás skoro absolútne magicky neuchopiteľná, pretože chýba dostatočné pomocné (a racionálne) spojivo, ktoré by nám pri podobných pokusoch aspoň z časti milosrdne ubralo z vedomia, že sa správame ako idioti a že náš pokus privolať poskakovaním dážd' je vyložene trápny.

Zato práca s našimi sigilami nám pripadá menej trápna, pretože existuje aspoň čiastočná racionálna opora, pomocou kontúr ktorej sa pri sigilárnej praxi cítime menej ako blbci a viacej ako mágovia. Teraz, skutočne si myslíš, že za dvesto rokov, keď bude idea podvedomia dávno prekonaným a smiešnym konceptom, ako sa teraz nám javí napríklad koncept elektromagnetickej fluidálnej mágie 19. storočia, bude pozorovateľ vidieť nejaký zásadný rozdiel medzi tancom divocha za účelom privolania dažďa a vyhonením si vtáka nad nakresleným obrázkom s cieľom získať rýchlu hotovosť? Možno áno, ten tanec je aspoň o niečo dôstojnejší a možno pri ňom argumentovať mentálnym záberom divocha, ako i tým, že je súčasťou kmeňového folklóru.

Samozrejme, najlepšie by bolo aplikovať pštroziu politiku a izolovať sa od nových psychologických zistení a prúdov potierajúcich nám náš obľúbený, dožívajúci, ale stále ešte dobre fungujúci model. Zatiaľ je tento model pre väčšinu z nás stále magicky funkčný, pretože napriek jeho zastaralosti je ešte stále relatívne rozšírený v širšom kultúrnom kontexte. Čo bude za tridsať, päťdesiat, možno sto rokov je ťažké predvídať. Rozum je skutočne veľký ničiteľ, ako podotkol Dukes. A bohužiaľ sa v tomto smere zrejme nevyhneme ani drastickému overeniu negatívnej stránky jeho ďalšieho prehlásenia, totiž toho, že „...esenciálna hodnota rozumu, alebo vedeckého prístupu je, že zastavuje dianie sa vecí.“ ([4], 160).

Každopádne by sme mali byť pripravení na to, že náš najfrekvencovanejšie užívaný model bude vykazovať postuný úpadok svojej funkčnosti a že bude potrebné vyvinúť nové modely na podklade učení nových psychologických škôl, ktoré sa najviac rozšíria a stanú sa široko akceptovanými. (Dukes na to v *SSOTBME* upozornil už pred tridsiatimi rokmi: „...problém je, že vedecká teória sa pohybuje a zanecháva magickú teóriu, ktorá je vyjadrená v zastaralom a preto smiešnom vedeckom jazyku. Najprv to bol ‚magnetizmus‘, potom ‚éter‘, neskôr ‚štvrtá dimenzia‘ a teraz ‚kolektívne nevedomie‘.“ ([5], 68).

Prirodzený úpadok funkčnosti modelu nie je spôsobený len tým, že sa vytráca opora vedomia, ilúzia aspoň čiastočného prepojenia racionality a mágie, ale, možno ešte viac tým, že model interpretujúci magický akt zastaralou vedeckou terminológiou sa stáva jednoducho smiešnym. A ako poznamenal už Lévi: „...vy malí i veľcí divotvorci, pravím vám, ať již jste proroky, kejklíři či čaroději, nikdy se nevydávejte posměchu. Nic tak neruší magnetické kruhy jako hlasitý smích.“ ([6], 75). Bohužiaľ, jeho správne zachytená magická reflexia nám pripadá smiešna. Prečo? Pretože používa zastaralý vedecký jazyk... Možno zažehňavanie smiechom v rituáloch IOT je lepším príkladom.

Dobrou správou je, že je pravdepodobné, že adaptácia takýchto nových modelov prinesie aj nové magické perspektívy a schopnosti.

Súčasnú magickú modely využívajúce psychologické koncepty stavajú zväčša len na teóriách Freuda a Junga, ktoré boli modernou psychológiou z veľkej časti prekonané a rozšírené. Na praktickú aplikovateľnosť týchto magických modelov to samozrejme nemá veľký vplyv, pretože tu, podobne ako pri iných využitíach vedeckých prvkov v mágii, nejde o žiadnu vedeckú presnosť, aktuálnosť alebo dôslednosť, ale len o efektívnu pomôcku ako urobiť magický akt stráviteľný -aspoň do nevyhnutnej miery- aj pre racionálnu časť mysle. Ako som už načrtol, vytváranie nových „psycho-magických“ modelov môže mať pozitívny dopad okrem aspektu aktualizácie a dodaniu „vierohodnosti“ pre vedomie aj v rozmere rozširovania a objavovania nových perspektív. Štruktúra teoretického konceptu totiž do istej miery formuje aj štruktúru samotného magického rozhl'adu a intencného záberu mága.

Nemám nič proti využívaniu Freudových, či Jungových konceptov, ani nehovorím, že sa z nich nedá ešte čo-to vyžmýkať, keď už raz chaos mágia nastúpila túto cestu (thanatos i eros sú freudovské termíny). Napríklad by som obrátil pozornosť k málo známemu aspektu Jungovho ponímania archetypov. Jung tento pojem prebral zo spisov ranno kresťanského učenca Augustina. Prirovnal ich k sústave osí kryštálu, z ktorých každá v sebe už obsahuje prvotvar skutočného kryštálu. Podobne každý archetyp obsahuje jadro predstavy, významu alebo zvláštneho vzorca chovania. Archetypy napomáhajú udržaniu konkrétnych predstáv, čo vedie k rozpoznávaniu udalostí či osôb v konkrétnom živote, predznamenávaných v archetypoch. Tento spôsobom nazerania na archetypy sa podobá chápaniu patternov v informačnom koncepte mágie, ako aj fraktálovej povahe samostatných informačných clusterov, tj. „duchov“.

Istá výhrada ktorú voči magickému užívaniu čisto Freudovho a Jungovho konceptu mám je, že oba tieto systémy kladú prílišný dôraz na rolu intrapsychických procesov vo vývoji a správaní sa človeka. Toto môže byť pre magickú aplikáciu samozrejme veľmi vhodné, no myslím si, že by sme dnes nemali opomínať ani interpersonálne psychologické teórie, zdôrazňujúce význam sociálnych prvkov v raste, dozrievaní a správaní sa jednotlivca. Toto krídlo spektra psychologických teórií zatiaľ nie je dostatočne implementované do magických modelov, čo je škoda.

Nasledujú teda tri moje magické modely vystavané na koncepciách iných známych psychológov než Freuda a Junga. Nenajdeš tu nič o nevedomí, sile a energii podvedomia, psychickom cenzore a podobne. Tieto modely bežne a s uspokojivými výsledkami používam popri klasických freudiánskych koncepciách využiteľných hlavne pre sigilárnu mágiu. (Postrehni prosím, že sa tu jedná o magické modely využívajúce psychologické koncepcie, nie o vedecky presné a detailné analyzovanie týchto koncepcií.)

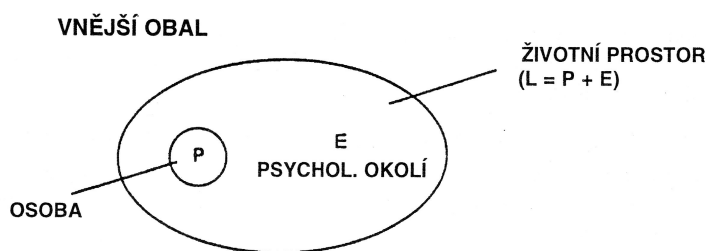
Kurt Lewin a teória poľa

Najprv v extrémnej krátkosti podaný náčrt Lewinovej teórie poľa. (Priprav sa na trochu nudný výklad. Urobím čo bude v mojich silách, aby to netrvalo dlho.)

Lewinova teória má topologickú povahu. To znamená, že všetky jeho pojmy sú vyjadrené v priestorových výrazoch. Vychádza z toho, že topológia je založená na vzťahu medzi „časťou“ a „celkom“. Pomocou topologických dimenzií a znakov životného priestoru dokáže Lewin vysvetliť intrapersonálnu dynamiku a vzájomnú závislosť osoby a okolia. Ďalej preukázal tesnú spojitosť intrapersonálnych procesov a dejov prebiehajúcich v okolí.

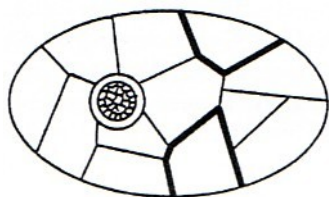
Kruh označuje osobu (P), ktorá je obklopená eliptickým poľom - psychologickým okolím (E, environment). Osoba a psychologické okolie spolu tvoria životný priestor (L, life space), mimo ktorého leží vonkajší obal.

Životný priestor, ktorého súčasťou je osoba, obsahuje psychologické skutočnosti určujúce prítomné chovanie osoby.

Lewinova topologická štruktúra osobnosti.

Vonkajší obal ležiaci za hranicami životného priestoru nemá priamy vplyv na chovanie osoby. Psychologické okolie možno vymedziť ako všetku skutočnosť dostupnú osobe v danom čase. Psychologické okolie obsahuje oblasti, ktoré sú obklopené hranicami rôznej hustoty, pevnosti a pružnosti. Oblasti sami môžu byť trvalé alebo menlivé. Inou vlastnosťou oblastí je ich relatívna blízkosť či vzdialenosť od seba navzájom.

Hranice oblastí: pružné a pevné

Každá oblasť obsahuje nejakú psychologickú skutočnosť, čo môže byť osoba, predmet alebo myšlienka, ktorá v nejakej miere ovplyvňuje správanie sa osoby.

Každá psychologická skutočnosť má pre osobu zvláštnu hodnotu či význam, ktorý je matematicky vyjadrený ako valencia. Valencie sú ukazovateľmi pozitívnej či negatívnej hodnoty, ktorú človek v danej chvíli priradzuje jednotlivým psychologickým skutočnostiam (a ich oblastiam) v okolí. Ich intenzita sa môže pohybovať od slabšej po veľmi silnú.

Osoba je diferencovanou časťou životného priestoru. Hraničné pásmo je tvorené vnemovo-pohybovou oblasťou. Každý vstup z okolia prichádza do vnútornej oblasti osoby cez vnemovo-pohybovú oblasť, ktorá ju obklopuje. Každá snaha či vonkajšia odozva osoby opúšťa vnútornú oblasť osoby taktiež cez vnemovo-pohybovú oblasť. Z toho vyplýva, že táto obkružujúca oblasť, vykazujúca pomerne veľkú jednotnosť, má vo svojej úlohe pásma komunikácie medzi osobou a okolím dvojité funkciu.

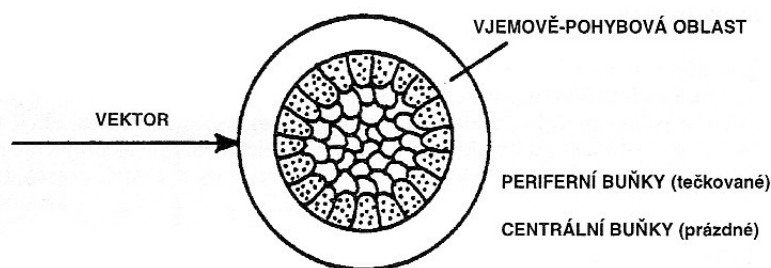
Bunky vnútornej oblasti osoby obsahujú psychologické a sociálne potreby spolu s perцепčnými a komunikačnými schopnosťami (videnie, počutie, hovorenie, reč tela atď.). Sú dva druhy buniek, periférne a centrálné.

Periférne bunky sú v tesnejšom vzťahu s vnemovo-pohybovou oblasťou než centrálné bunky. (Např. povrchná konverzácia bude sprostredkovaná periférnymi bunkami.)

Usporiadanie periférnych i centrálnych buniek sa mení podľa okamžitého stavu myslenia a cítenia jedinca a podľa nastávajúcich nových situácií. Celý životný priestor vrátane vnútornej skladby osoby neustále prechádza zmenami.

Vnútoraná štruktúra osoby má tendenciu k rovnováhe. Tento stav úplnej vyváženosti energie je však často narušovaný tenziami. Akékoľvek želanie osoby alebo ktorákoľvek fyziologická potreba vyžadujúca naplnenie spôsobuje vo vnútornej oblasti osoby tenziu. Uspokojenie priania alebo uspokojenie fyziologickej potreby odstraňuje tenziu a obnovuje rovnováhu. V tomto procese vnútorné bunky osoby navzájom interagujú a môžu spolu tenziu zdieľať, a tým vyvolať mnohopočetnú odozvu na pôvodnú pohnútku. Například vybitie sexuálnej energie môže byť spojené so spoločenským uspokojením.

Ako už bolo povedané, každá oblasť psychologického okolia má pre osobu zvláštny význam, ktorý je vyjadrený ako pozitívna alebo negatívna valencia. Pozitívne valencie osobu priťahujú, zatiaľ čo negatívne valencie ju odpudzujú. V závislosti na okamžitom stave potrieb osoby môže príťažlivosť niektorej psychologickéj skutočnosti značne vzrásť. To vyvoláva v psychologickom okolí silu, ktorá je znázornená vektorom. Vektor tlačí osobu v smere nejakej psychologickéj skutočnosti. Niekedy sa podiela viac vektorov na pomoci osobe pri jej postupe psychologickým okolím.

Osoba rozčlenená na oblasti (zväčšené).

Vstávaj, nudná teória skončila! Teraz to uchopte magickým myslením a vytvorme z toho funkčný magický model.

Usporiadanie vnútorných buniek musí byť -aspoň krátkodobo a dočasne- veľmi špecifické a špeciálne, aby sa stalo magicky aktívnym. K tomuto preskupeniu slúžia -ako ladiče- rituály, obrady, magické mená a ďalšie prípravné opatrenia pred magickou praxou, ktoré nastoľujú nové vzťahy a iné väzby mága s jeho psychologickým okolím než je zvyčajné, tj. preskupujú konfiguráciu jeho vnútorných buniek. Keď je konfigurácia vnútorných buniek správna, stačí zapojiť periférne bunky a vnemovo-pohybovú oblasť primeraným spôsobom (vonkajšia a povrchová psychická činnosť magického aktu) k tomu, aby došlo, paralelne s preskupením vnútorných buniek, k preskupovaniu „reálnych“ štruktúr psychologického okolia.

Medzi štruktúrou vnútorných buniek a štruktúrou -usporiadaním- psychologického okolia (tj. oblastí a psychologických skutočností) je istý vzťah. Tak ako vonkajšie usporiadanie môže ovplyvňovať vnútorné, čo je bežné, môže aj, za istých špeciálnych okolností, vnútorné usporiadanie ovplyvňovať vonkajšie. Väčšinou sa však vnútorné usporiadanie buniek z veľkej časti podriaďuje vplyvom psychologického okolia. Keď sa tento stav diktátu vonkajšej „reality“ našim vnútorným bunkám podarí zmeniť, nastáva mágia.

Prvým krokom k takejto zmene je samozrejme izolácia od tlakov zvonku, a to tak na úrovni vnemovo-pohybovej oblasti - fyzického tela (fyzická izolovanosť mága, jeho magický plášť atď.); ako aj na úrovni periférnych buniek (zastavenie vnútorného dialógu, mlčanie ako jedna zo štyroch síl sfingy, rozrušenie zabehaných automatizmov - castanedovské nerobenie, Crowleyho *Liber III vel Jugorum*, liberácia a gnóza a pod.).

Po osvojení si schopnosti izolovať sa od vonkajších (spoločenských, módnych, kultúrnych, duchovných, medziľudských, vedeckých atď.) tlakov, možno začať preskupovať vnútorné bunky podľa vôle a paralelne s tým preskupovať alebo modifikovať aj entity psychologického okolia. Toto je možné len v stave izolovanosti, tj. „ticha“ a iba do tej miery, do akej to súhra síl valencií, tenzií a vektorov dovolí.

Čím väčším množstvom intenzívnych silových valencií je osoba zaťažená, tým viac tenzií v jej vnútornej štruktúre vzniká a tým viac silových vektorov na ňu z psychologického okolia pôsobí. To deformuje, minimalizuje, kriví alebo celkom znemožní formovací vplyv vnútorných buniek na okolie, ktorý je možný iba v stave naprostej vyváženosti energie (pociťovanej ako „prázdnoty“ - 0); bez narušovania tejto vyrovnanosti kazmi - tenziami. Preto tradicionalistická požiadavka na očistenie mága od prudkých kladných i záporných vášní, thelémske konanie „bez chtivosti výsledku“ alebo Spareov koncept voľnej viery. V sigilárnej mágii aj rozepamätanie sa na pranie zakódované do sigila môže oživiť intenzitu valencie a oživiť tenziu, čo automaticky vyvolá pôsobenie vektoru zvonku; toto pôsobenie zákonite

pozmení špecifickú konfiguráciu (vzor) vnútorných buniek, ktorá je magicky aktívna - pôsobiaca, a znemožní tak reálne preskupenie entít v rámci psychologického okolia.

Tenzie teda vyvolávajú pôsobiace vektory, ktoré zabraňujú hladkému „pôsobeniu“ vnútorných buniek, berú mágovi „pevnú zem pod nohami“ a narúšajú paralelný proces preskupovania vonkajšieho súbežne s preskupovaním vnútorného. (Iným dôvodom narušenia magickej konfigurácie vnútorných buniek môže byť chyba v jej izolácií, tj. napríklad spustenie vnútorného dialógu, premýšľania o magickej akcii v intenciách myšlienkových stereotypov, automatizmov a pod.).

Ak k podobnej chybe nedôjde, potom vnútorné preskupenie bude paralelné s okamžitým vonkajším preskupením v psychologickom okolí a všetko ostatné je už len čakanie na to, kedy stochastický pohyb vonkajších prvkov utvorí prvú vhodnú pozíciu, či príležitosť pre realizovanie, potvrdenie tohto preskupenia aj na fyzickej pláni. Zväčša to netrvá dlho, ak proces nie je retroaktívne narušený vyššie spomenutými dvoma chybami a prevalcovaný tlakom sveta. Preto je dôležité niektoré prvky izolácie zachovávať aj po vykonaní magického aktu až do času fyzickej realizácie zmeny. Týmito prvkami je napríklad známe doporučenie nehovoriť s nikým o podniknutých magických opatreniach, nepremýšľať o nich, nenosiť v sebe pocity súvisiace s nimi, vyhnúť sa nevhodným asociáciám a pod.

Zaujímavé je, že niekedy sa aj po fyzickej realizácii narušenie tejto izolácie nevyplatí a realita sa za podivných okolností navráti do pôvodných koľají. To nastáva vtedy, keď k chybe v izolácií dôjde pred tým, ako si na zmenenú situáciu, pozíciu alebo vzťahy zvykneš, ako sa ti dostanú do krvi, stanú sa samozrejmé, jednoducho organické.

Pri izolácií je taktiež nevyhnutné vystopovať svoje najintenzívnejšie valencie, z nich vznikajúce tenzie (a potenciálne vektory). Tieto valencie treba buď neutralizovať (budhizmus, tradicionálne magické smery, thelémska teória, Spare) ich transcendovaním alebo naplnením; alebo si ich aspoň strážiť a dávať pozor, aby neprekročili mieru, kedy sa stávajú magicky deaktivujúce, anti-magické. (Niektoré techniky: nagualizmus - stopovanie, rekapitulácia, zbieranie sily; matrixovská paradigma - vyhľadanie bodov spojenia so systémom a odpojenie sa od neho a pod.)

V krajnom prípade je možné pristupovať k mágii tesne po ich uspokojení, kedy je krátkodobo dosiahnutý stav energetickej vyrovnanosti bez tenzii. (Stav uvoľnenia a slobody krátko po orgazme, po zakúpení si drahého tovaru, po dosiahnutí vysneného výkonu, pozície, cieľa a pod.) V tomto modeli teda nebudeš napr. stav orgazmu nazerať ako moment oslabenia cenzora, kedy je možné implantovať do podvedomia pranie (Freudiánska koncepcia v sigilárnej mágii), ale ako moment uvoľnenia tenzie, kedy je krátkodobo dosiahnutý stav 0

(vnútornej energetickej rovnováhy) a kedy je teda možné preskupením vnútorných buniek tvojej osoby vyvolať paralelné preskupenie v tvojom psychologickom okolí.

Schéma magickej akcie v rámci magického modelu využívajúceho Lewinovu teóriu podľa je teda jednoduchá:

1. (V dlhodobejšom pláne): Vyhľadanie a neutralizácia (naplnením, transcendovaním) hlavných valencií, potenciálnych zdrojov tenzií a vektorov.
2. (Pre konkrétnu operáciu): Izolácia vnútorných buniek od vonkajších tlakov samotou alebo ochromením, či preťažením vnemovo-pohybovej oblasti a periférnych buniek. Dosiahnutie stavu 0 kedy sa konfigurácia vnútorných buniek stáva aktívne pôsobiacou. (Např. uspokojením akejkoľvek intenzívnej tenzie. Za týmto účelom ju možno dlhodobo vydrážďovať, činiť čoraz intenzívnejšou - príklady: jedenie, pitie, sex, chamtivosť, vybitie hnevu, využitie akejkoľvek odopieraním hypertrofovanej potreby.)
3. Preskupenie vnútorných buniek podľa vôle alebo zámeru. (Metódy preskupovania diskutované nižšie.)
4. Izolácia pred vonkajšími i vnútornými faktormi, ktoré by mohli prekaziť potvrdenie preskupenia v reálnom svete alebo realizáciu zvrátiť do pôvodného stavu.

K bodu 3. - metódy preskupovania konfigurácie vnútorných buniek.

Metódy preskupovania môžu byť viac fyzické (využívajúce fyzické pomôcky) alebo viac abstraktné, pričom ti spočiatku, ako pri oboznamovaní sa s aplikáciou akéhokoľvek nového modelu v tvojej praxi, doporučujem používať viac fyzické metódy aby si získal určitý cvik a feeling; a až potom postupne prechádzal na čoraz viac abstraktné postupy (viz metodiku Carrollovej *Liber KKK*).

Potrebuješ:

- a) Mapu reality s vyznačenými oblasťami psychologického okolia.
- b) Akúkoľvek sadu malých predmetov, u ktorých pomocou gnózy vytvoríš magické spojivo (link) s jednotlivými oblasťami životného priestoru.

Pre konkrétne techniky sa inšpiruj Carrollovými vetami vzťahujúcimi sa k čarodejníckej divinácii: “Mág si k použitiu pripraví jednoduchý model univerza ako divinačnú pomôcku. ... S prvkami divinačnej pomôcky by sa malo zaobchádzať tak, akoby mali úplne priamy vzťah

so súčasťami reality ktoré reprezentujú a postupy veštenia by mali byť nazerané ako zrkadlenie procesu, ktorým realita naberá svoje rozhodnutia.”([2], 164-165).

Na rozdiel od divinácie však v tomto prípade nebude tvoja sada predmetov zrkadliť realitu, ale naopak - realita, tj. štruktúra tvojho psychologického okolia, bude (povedal som, že to bude chcieť trochu extrémnej gnózy?) zrkadliť štruktúru tvojej sady. Preskupovaním prvkov sady dosiahneš preskupovanie vzťahov oblastí v psychologickom okolí.

Pamätaj, že miera tvojho úspechu závisí od toho, nakoľko si schopný zotrvať v rozpoložení stavu 0, tj. stavu participácie (viz *Thundersqueak*), nie premýšľania, či predmetového uvažovania. Týka sa to tak tvojho rozpoloženia pri vykonávaní abstraktných operácií, ako aj pri preskupovaní divinačných zápaliek. Stav participácie musí byť dokonalý. To znamená bez očakávania zázraku - výsledku a premýšľaní o ňom. S organickou samozrejmosťou. Očakávať zázrak - výsledok je ako vykloniť sa z vlaku viery vezúceho ťa do cieľa kvôli lepšiemu výhľadu naň, a vypadnúť pri tom zo samotného vlaku. Je to odchýlenie, vystúpenie z preniknutia vierou; vystúpenie zo stavu participácie, v ktorom jedinom môžu byť tvoje abstraktné alebo fyzické úkony magicky účinné.

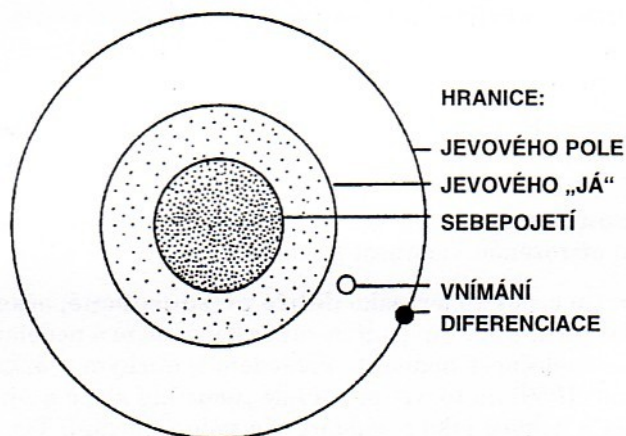
Fenomenologická perspektíva a individuálny behaviorizmus Donalda Snygga a Arthura W.

Combsa

Fenomenológia nahliada na osobnosť zo vzťahného rámca vnímania. Snaží sa porozumieť správaniu z hľadiska správajúcej sa osoby, nie z hľadiska vonkajšieho pozorovania či merania. To možno najlepšie dosiahnuť skúmaním vnemového (či javového) poľa jedinca.

Fenomenologie pohlíži na osobnosť ze vzťahného rámce vnímaní. Snaží se porozumět chování z hlediska chovající se osoby, nikoli z hlediska vnějšího pozorování či měření. Toho lze nejlépe docílit zkoumáním vjemového (či jevového) pole jedince.

Podľa Combsa a Snygga za vnemové pole pokladáme celý vesmír, vrátane človeka samotného, tak ako ho jedinec vníma v okamihu svojho jednania. Vnemové pole je svojou povahou subjektívne. Niektoré (alebo -v mágii- všetky či aspoň väčšina) vnemy môžu byť nepresné alebo iluzórne a predsa sa človeku javia reálne a presvedčivo.

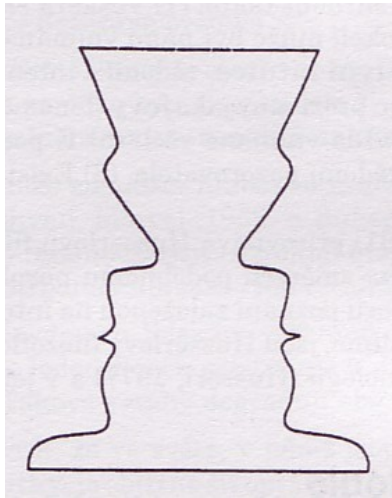
Vnemové pole obsahuje vnútornú oblasť nazývanú vnímavé či javové „ja“. To je spôsob akým sa ľudia vnímajú v rôznych situáciách na ktorých sa podieľajú: pracujú v zamestnaní, hrajú sa s dieťaťom, učia sa na skúšku atď. Javové „ja“ sa mení od jednej situácii k druhej. Avšak nie je to len zoskupenie či súhrn izolovaných pojmov, ale usporiadaná sústava či útvar, ktorý ich všetky zahrňuje. (V chaos mágii chápeme každú formu javového „ja“ ako samostatné self.)

Jadrom javového „ja“ je sebaopojatie (self-concept), okolo ktorého sa usporiada zbytok vnemového poľa. Oproti javovému „ja“ slúži sebaopojatie ako určité tesnopisné zachytenie, ktorým si jedinec dokáže symbolizovať a zjednodušiť svoju veľkú zložitosť na prakticky použiteľné pojmy.

Zatiaľ čo javové „ja“ sa mení od situácii k situácii, sebaopojatie zostáva pomerne stále. To teoreticky objasňuje to, s čím sa postretli niektorí chaos mágovia vo svojej praxi. Totiž, že mág môže uspokojuivo zvládnuť odpúťanie sa od niektorých modov javového „ja“ - od niektorých svojich self; a môže byť aj relatívne slobodný v ich ľahkom striedaní, no čosi ako „základný program“ môže naďalej pretrvávajúť u všetkých týchto self. To znamená, že všetky self budú vo svojich intenciách a oblastiach rovnako úspešné/neúspešné a svojmu úspechu/neúspechu budú vďačiť výskytu štruktúrne podobných (aj keď v konkrétnostiach iných) patternov, nech je už práve aktívne self ktoréhokoľvek.

Teraz, kódy sebaopojatia pôsobia veľmi intenzívne na schopnosť diferenciacie. (Pojem diferenciacia je používaný aj v gestalt psychológii. Je to proces ktorý zahrňuje vystúpenie figúry z pozadia. Tento proces prebieha v našom živote stále znovu a znovu, avšak neuvedomujeme si ho. Nech už si diferenciaciou vydělujeme zo zostavy predmetov

ktorýkoľvek z nich, stáva sa tvarom, zatiaľ čo ostatné predmety ustupujú do pozadia. Diferenciácia vedie k vnímaniu a vnímanie vedie k správaniu sa.)

Pomôcka k lepšiemu pochopeniu diferenciácie. Ak vnímame kresbu ako celok, vyzerá ako neobvyklo tvarovaná váza. Ak si z nej však vydelíme čiary po stranách vázy, vnímame dve tváre. Stanú sa tvarom a váza zmizne v pozadí.

Prostredníctvom procesu diferenciácie vznikajú nové vnemy a vstupujú do javového poľa. Vnemy povrchnejšej povahy zostávajú na periférii vnemového poľa. Ak však do vnemového poľa vstúpi nejaký dôležitý vnem, preniká hlboko dovnútra a je vnímaný ako vzťahujúci sa k javovému „ja“. Toto je veľmi magické. Pomáha to napríklad nazerat' na účinnosť sigíl bez freudiánskych pojmov ako vedomie-cenzor-podvedomie, psychická energia a pod. Jednoducho sigillum ktoré za dopomoci gnózy -tj. výnimočných podmienok narušujúcich súdržnosť vnemového poľa a vnemového „ja“ a umožňujúcich tak priamejší prienik do oblastí seba-pojatia obsahujúcej kódy silne vplyvajúce na proces diferenciácie, tj. vydelenia konkrétnych vzorov z chaosu sveta- prenikne až do oblasti seba-pojatia, pozmení niektoré bazálne reťazce kódov ktoré sa tam nachádzajú a tak priamo ovplyvní spôsob -zmenou seba-pojatia mága- ako je vnímaný svet, čo z neho je/nie je vnímané, tj. pozmení samotný svet podľa želaného patternu inkorporovaného do seba-pojatia. (Napríklad do podoby, v ktorej mág vníma, že mu svet poskytol dosiahnutie toho-a-toho.¹)

Okrem toho pomocou tohto konceptu možno celkom uspokojivo osvetliť aj funkčnosť aurickej mágie. Podľa Combsa a Snygga existujú dve základné formy seba-pojatia: pozitívna a negatívna. Je zrejmé, že pozitívna forma súvisí so zdravím a vydelením, vnímaním,

¹ Viz. „Predtým ako som sa učinil bohatým..“ – Pete Carroll v *Liber Kaos*. (Kurzíva J. K.)

pozitívnych vzorcov zo sveta vo vzťahu k svojej osobe (napr. v zásade úspech, ústretovosť a priateľstvo ostatných ľudí, realitou -procesom diferenciácie- overená viera vo vlastné nadpriemerné schopnosti a pod.); zatiaľ čo forma negatívna s chorobami, maladaptáciou, depresiou a sociopatickým správaním sa, tj. k vydelovaniu, vnímaniu negatívnych vzorcov zo sveta vo vzťahu k svojej osobe (napr. v zásade neúspech, neústretovosť a nepriateľstvo ostatných ľudí, realitou -procesom diferenciácie- potvrdzovaná viera vo vlastné podpriemerné schopnosti a pod.).

Dokázať programovať svoje sebaopojatie je rovnako dôležité, ako odpútať sa od fixácie na niektoré svoje self (vnemové ja) a dokázať medzi rôznymi self hladko prechádzať. Mág, ktorý dokáže takto pracovať so svojimi ja, ale kmeňový program jeho sebaopojatia je -pod vplyvom tráum z detstva, neúspechov z dospievania a pod.- negatívny, bude rovnako neúspešný bez ohľadu na to, aký mod vnemového ja zaujme: bude (v dlhodobom merítku) rovnako neúspešný milovník, neúspešný podnikateľ, neúspešný rečník, neúspešný zlodej, neúspešný politik, neúspešný spisovateľ atď.

Je preto treba rozlíšiť schopnosť odpútania sa od niektorých self a ľahkého prepínania medzi nimi a schopnosť programovania svojho sebaopojatia. V praxi chaos mágie sa niekedy zdôrazňuje prvá z týchto schopností a zabúda sa na druhú. Naopak, v rôznych kurzoch či knihách „ako byť úspešný a bohatý“ sa venuje nadmerná pozornosť druhej z týchto schopností, čo má neskôr za nepriamy no prirodzený následok aj silnú fixáciu na niektoré vnemové self (seba-obrazy), tj. radikálne zúženie záberu vnímania rôznorodosti sveta i perspektív seba samého, čo vedie k petrifikácii (a Choronzonovi).

Osvedčeným postupom pri programovaní sebaopojatia je radšej veľké množstvo pravidelne opakovaných malých dávok, než jednorazová veľká dávka (napr. veľkého verejného úspechu). Neboj sa preto systematicky zvyšovať svoju seba-hodnotu a programovať sa na úspech. Dôležité je iba to, aby sa toto programovanie netýkalo priamo niektorého konkrétneho self (vnemového ja, seba-obrazu), ale aby sa vzťahovalo na akýkoľvek mód vnemového ja, ktorý sa rozhodneš zaujať. Úspechy jednotlivých modov vnemového ja preto nikdy neprežívaj ako stojace sami o sebe, ale vždy ich vzťahuj k abstraktnému programu úspešnosti tvojho sebaopojatia, ktoré nech zostane „všetkým a ničím“, niečím čo nemá jasné kontúry, čo je abstraktné jadro - prázdno tvojej bytosti. (V tomto prázdne si sa čisto kvôli pohodlnejšiemu prežitiu tvojho pozemského života rozhodol zvýrazniť aspekt abstraktnej a všetko zahrňujúcej úspešnosti.)

Keďže sebaopojatie väčšiny ľudí tiahne skôr k negatívnejmu pólu, môžu byť tieto techniky veľmi dôležité. (Priemerný dnešný človek si údajne svoje chyby a omyly zapamätá

jedenásťkrát ľahšie a na jedenásťkrát dlhšiu dobu ako úspechy. Podľa rovnakého zdroja do dvanásteho roku života na každé „ano“ počujeme sedemásťkrát „nie“.) Napr. neúspech v mágii nemusí hneď znamenať, že človek je nevhodný pre mágiu ako takú. Môže to znamenať, že jeho sebaapojatie mu nedovoľuje prekročiť istú mieru úspechu -v akejkoľvek oblasti- a kúzlo ktoré sa pokúsil zoslať ležalo v zóne za hranicou tejto miery. Ekvivalent rovnakého úspechu než toto kúzlo v mágii by sa mu teda nepodarilo dosiahnuť v *akejkoľvek* oblasti.

Uvádzať konkrétne postupy tohto programovania sebaapojatia je zbytočné. Nájdeš ich v každej druhej príručke ako sa stať úspešným (napr. Napoleon Hill: *Myšlením k bohatstvu*; Bodo Schäfer: *Cesta k finančnej slobode* a pod.). Dôležité pre tvoje použitie je iba očistiť ich od ich konkrétnych vzorcov a vnemových ja na ktoré sa vzťahujú (napr. finančný úspech, milostný úspech, rečnícky úspech atď.) a používať ich v čistej, oktarínovej, všetky konkrétne vnemové ja zahŕňajúcej forme.

Holistická teória Kurta Goldsteina

Pre Goldsteinovu teóriu je príznačných niekoľko znakov, medzi ktoré patria predovšetkým:

1. Holistický pohľad na osobnosť. Goldstein chápe osobnosť ako jednotnú a plne integrovanú entitu, nie ako súhrn jednotlivých súčastí. Pojmy organizmus a osobnosť sú tu svojim významom zameniteľné. Organizmus je jednotným útvarom, nie len nahromadením činiteľov naukladaných na seba ako tehly. Rôzne stavy do ktorých sa organizmus dostáva vyvolávajú rozmanité činnosti či spôsoby chovania, ktoré smerujú zdanlivo k rôznym, navzájom nesúvisiacim cieľom. V skutočnosti však takéto činnosti dokazujú, že organizmus má rozsiahly repertoár funkcií, ktoré sú vzájomne prepojené. Toto holistické fungovanie organizmu vyplýva z jedinej motivačnej sily sebaaktualizácie. Táto sila je motívom, ktorý uvádza organizmus do pohybu. Je to pudová tendencia, ktorá organizmom hýbe. Magicky - je to SAS. Rôzne pudy, ktoré bývajú vnímané ako odlišné motivačné sily, napr. hlad, sexuálne pudenie, atď. sú iba prejavmi tej istej základnej pudovej tendencie k sebaaktualizácii. Namiesto toho aby sme hovorili, že človek uspokojuje svoj hlad tým, že je, je na mieste nazvať jeho príjem potravy sebaaktualizáciou prostredníctvom jedla. Preto Crowley nabáda k obetovaniu celého svojho ja Svätému anjelovi strážcovi - iba v prípade plnostnej, holistickej obete, zasväteniu sa Anjelovi, je obcovanie s ním dokonalé. Crowley píše: „Každá vôľa, okrem tej obetovať seba Milovanému je čiernou mágiou - avšak toto

vzdanie sa je tak jednoduchým aktom, že pre naše komplexné mysle to predstavuje akt zo všetkých najťažší; preto je potrebný tréning. Ďalej, to obetované jástvo nesmie byť ničím menším než vše-jástvom; pred oltár Najvyššieho nesmieme predstupovať s nečistým alebo nedokonalým darom.“ ([3], 69).

2. Vplyv tvarovej (gestalt) psychológie. Goldstein vysvetľoval ľudské chovanie pomocou gestalt psychologických pojmov. Rozmanité spôsoby chovania, ktoré jedinec obvykle behom jedného dňa vykoná, je treba chápať ako prebiehajúci sled dynamických procesov, v ktorom sa vždy jedna funkcia vynorí ako tvar (gestalt), zatiaľ čo ostatné ustupujú do pozadia.

V predchádzajúcej diskusii o gestalt psychologických vplyvoch bola interakcia tvar - pozadie ponúknutá na vysvetlenie procesu ľudského vnímania. Goldstein uplatňuje oproti tomu princíp tvar - pozadie v oveľa širšom význame. Používa ho nielen k vysvetleniu ľudského vnímania, ale aj všetkých ostatných činností, v ktorých jedna časť organizmu jedná samostatne, odlišne od ostatných. V Goldsteinovej teórii je všetko chovanie interpretované ako interakcia tvaru a pozadia. Napríklad ak hovoríme, stávajú sa tvarom organizmickej funkcie vzťahujúce sa k reči, zatiaľ čo zvyšok organizmu ustupuje do pozadia. To isté sa deje keď zdvihneme ruku alebo učiníme iné gesto, ktoré zdôrazňuje hovorené slovo. Goldstein však veril, že tvar a pozadie spolu priamo súvisia. Napr. pri chôdzi správne pohyby nôh závisí na určitých pohyboch paží a hlavy. Keď je z nejakého dôvodu voľnosť paží a hlavy obmedzená, ihneď sa tiež zmení spôsob chôdze. Stručne povedané, ak sa zmení pozadie, tvar (výkon) sa zmení tiež. Vonkajšie podnety vyvolávajú vznik mnohých tvarov vo vzájomnej následnosti, ktoré potom čoskoro opäť zanikajú v pozadí. Tento prebiehajúci cyklus organizmickej diferenciacie sa opakuje stále znovu behom celej doby v ktorej bdieme.

Teraz, sigilárna mágia nie je nič iné, ako pokus zavedením prania - zamýšľaného gestaltu vyjadreného v grafickej forme - do organickej úrovne „zvnútra“, zapôsobiť na pozadie tak, aby z neho tento gestalt vystúpil k mágovi „zvonku“. Tj. využitie vzťahu ovplyvňovania medzi organizmom a jeho okolím v pomere ku gestaltu a pozadiu tak, aby sa skrze magický akt (magické zavedenie symbolického gestaltu na organickú úroveň) dosiahlo vystúpenie tohto gestaltu (teraz už reálneho, nie symbolického) z pozadia životnej sféry mága.

Samozrejme, rozdiel medzi múdrosťou rozumu a múdrosťou organizmu (vplývajúceho na okolie) vysvetľuje to, prečo sa musí stať viera v pranie organická na to, aby sa dosiahlo úspechu. Akékoľvek zasahovanie rozumu do operácie narúša interakciu organizmickej úrovne s okolím a kriví inak celkom neomylné formujúci sa gestalt, ktorý od istej ostroti, intenzity

seba samého zrazu náhle vystúpi, „vyskočí“ z pozadia. (To je ten zvláštny moment, kedy sa nečakane a náhle zrealizuje tvoje pranie - zrazu pred teba vyskočí ako skutočnosť; tj. želaný gestalt sa sformoval natoľko, až vystúpil z pozadia a stal sa vnímateľnou realitou). Akýkoľvek zásah rozumu znemožňuje správne formovanie gestaltu a oslabuje jeho naberanie na intenzite. Možno si niekedy skúšal pomocou kúzla sigilárnej mágie vyvolať stretnutie s konkrétnou osobou -s ktorou sa bežne nestretáš ale bývate v rovnakom meste- v stanovenom časovom horizonte. Podarí sa to len vtedy ak sa po zasadení sigila *nebudeš úzkostlivo pokúšať* túto osobu stretnúť. Ak sa ti podarí udržať určitú ľahostajnosť a svoj bežný rytmus ani trasy radikálne nezmeniš, daná osoba často zrazu vyhupne na mieste, kde by si ju najmenej očakával. Ak však budeš na svoj enchantment myslieť a začneš svoj denný rytmus a trasy po ktorých bežne chodíš úzkostlivo meniť podľa toho, kde *si myslíš* že by si osobu mohol stretnúť, si stratený. Narušíš tým línie magicky formujúceho sa želaného gestaltu² a nestretnieš ju. Preto je ťažké magicky dosiahnuť stretnutie povedzme s niekym, do koho si zamilovaný a koho *túžiš* stretnúť. Pravdepodobne budeš totiž viac alebo menej vedome prispôsobovať svoje trasy tak, ako ti rozum pod nátlakom tvojej túžby našepká. Tento stav emocionálnej nestability ťa však hádže z jedného smeru na druhý a neumožňuje správne formovanie a zosilňovanie gestaltu až po kritickú (realizačnú) hranicu. Pre to je potrebné, aby tvoje pranie bolo v „citovom vákuu“, akoby uzavreté v kovovom hrnci v ktorom vládne absolútny klúd a ktorý prípadné plamene vášne iba zahrievajú odspodu až do neznesiteľného pnutia bez toho, že by prenikli dovnútra a narušili tento klúd nehybnosti -v ktorom pranie dozrieva, formuje sa a klíči-. Až kým nenastane výbuch, okamih záblesku a vyskočenie želaného gestaltu z pozadia v realite.

Je to podobné ako pri cvičení ásany. Po čase sa tvoja agónia stupňuje až do neznesiteľnosti a túžba pohnúť sa niektorým smerom ti pripadá ako jediná možná a rozumná cesta ul'avenia si od bolesti a abysálnych stavov. Ak to urobíš, celé napätie unikne a bezcieľne sa stratí. Ak zotrváš, v najväčšej agónii, v maximálnom pnutí sa dostaví okamih, kedy sa v záblesku agónia zmení na extázu alebo absolútne prázdno a dostaví sa samadhi. Samadhi - splynutie subjektu a objektu - je v tomto prípade bodom realizácie, splynutím želaného gestaltu a pozadia.

*

---

² Pretože hodnota tvojho vedomého očakávania (A) vzrastie, čo zníži hodnotu magického faktoru (M) následne aj pravdepodobnosti dosiahnuť želaný efekt mágiou (Pm). (Viz magické rovnice v *Liber Kaos* ak si tak ešte *neurobil*.)

(špeciálny prídavok pre obzvlášť vytrvalého čitateľa)

O INTERFERENCII SIGÍL

V predchádzajúcom článku som písal okrem iného o tom, ako sa ti nepodarí pomocou očarovania (enchantment) niekoho stretnúť ak po tomto stretnutí vášnivo túžiš a nedokážeš kontrolovať alebo vytesniť svoju túžbu. Nevymýšľal som si. Táto záležitosť zároveň slúži na skvelé poukázanie na iný fenomén s ktorým sa vo svojej praxi občas stretneš.

Raz dávno som bol šialene zamilovaný do dievčaťa z môjho mesta, ktoré som poznal už pomerne dlho. Bola to (ako vždy) tá pravá. Bol som (ako vždy) absolútne presvedčený o tom, že s ňou prežijem zvyšok svojho života, že ona je Jediná atď. atď. Problém bol, že istotu o absolútnej nevyhnutnosti vyznať sa jej z mojich citov som nadobudol vždy asi tri minúty po našom stretnutí. Stretnutia, to bolo skutočné úskalie. Keďže mladí začínajúci magici bývajú od prírody plachí a nemal som na ňu žiadny kontakt, ani som si od nej netrúfol žiadny kontakt priamo pýtať, zostávalo mi spoliehať sa na čisto náhodné stretnutia v uliciach nášeho mesta. Nie je to veľké mesto, takže takéto náhodné stretnutia sa opakovali zhruba každé dva mesiace. Až do chvíle, kedy som sa v záchvate zamilovanosti, vášne a divého chťiča nepokúsil túto frekvenciu magicky vylepšiť... (Poznámka pre začiatočníka: kombinácia zamilovanosti, vášne a divého chťiča skutočne nie je tým najlepším rozpožehom pre konanie magických experimentov, na výsledkoch ktorým ti veľmi záleží!)

Bola to jedna z mojich prvých ozajstných magických operácií. Zostrojil som sigilum priania STRETNÚŤ JU (ZRAZIŤ SA S ŇOU) do troch dní, rozochvene ho nabil so všetkou silou akú som mal a dychtivo s trochou strachu čakal na výsledok, pričom som pri každom prechode mestom obsedantne myslel na to, v ktorej sekunde vystúpi z davu alebo sa vynorí spoza rohu ulice. Najbližších jedenásť mesiacov som ju nestretol! Dokonalý magický „úspech“ - naprosto som prevalcoval dlhodobú štatistiku; ibaže v opačnom smere... Bol som zúfalý. Už po dvoch mesiacoch márneho čakania som sa začal mestom cielene túlať so zámerom stretnúť ju. Moje prebúdajúce sa magické ja čarodejníckeho učňa mi pritom slabým hláskom našepkávalo, že podobnými akciami stretnutie ešte viac oddľalujem, pretože tým len posilujem nesprávny smer, do ktorého moje sigilum zapadlo. Nestretol som ju do konca roka.

Až teraz sa blížíme k tomu, o čom som pôvodne chcel písať. O niekoľko mesiacov po tomto zážitku som sa letmo zoznámil s iným dievčaťom. Bola skvelá! Bola to (ako vždy) tá pravá. Bol som (ako vždy) absolútne presvedčený o tom, že s ňou prežijem zvyšok svojho života, že ona je Jediná atď. atď. Problémom boli opäť stretnutia. Bola to študentka inej strednej školy

a stretal som ju len občas. Rozhodol som sa pomôcť ďalšiemu stretnutiu magicky. Chcel som sa poučiť z predchádzajúcich chýb pri podobnej operácii a zároveň dosiahnuť úspech v aplikácii očarovania, pri ktorej som posledne tak fatálne zlyhal. Tentokrát som postupoval múdrejšie. Sigilum som vytvoril, aktivoval a zasadil v skoro apatickom rozpolžení a čoskoro naň zabudol, pretože po minulom fiasku som aj tak príliš horlivo neveril na nejaký výrazný úspech.

O dva dni neskôr som skoro ráno odišiel k môjmu doktorovi, u ktorého som mal na 7:00 dopredu objednaný termín vyšetrenia. Posadil som sa v čakárni a čakal som. O 6:59 nečakane vstúpilo do čakárne to dievča z minulého roka. Hneď si ma všimla, potešila sa a oznámila mi, že tu má (u toho istého doktora) na 7:00 objednaný termín. Samotný doktor bol zmätený - musela sa vyskytnúť chyba v objednávacom programe, keď dvoch pacientov objednal na úplne rovnaký čas. Mne to bolo jasné. Moje staré sigilum sa, zrejme nejakou rezonanciou aktuálneho rituálu aktivizácie sigila podobného priania, „prebudilo“ k životu. STRETOL SOM JU (ZRAZIL SOM SA S ŇOU) presne tak, ako som pri tvorbe tohto sigila predstavoval. Jediný problém bolo časovanie.

Teraz, táto story má pokračovanie. Od doktora sme s dievčaťom odišli spolu a kráčali mestom. Bol som plne zaujatý rozhovorom, keď spoza rohu vystúpilo *to nové dievča* s ktorým som sa chcel pomocou očarovania (enchantmentu) stretnúť a skoro do mňa vrazilo! Takže sme sa stretli všetci traja. Moje sigilá sa prekrížili! Nastala vzájomná interferencia prianí. A trochu trápna chvíľka ticha.

Prvé dievča si našťastie nič nevšimlo. Druhé dievča si nečakane ľadovým pohľadom premeralo najprv prvé dievča, potom mňa a demonštratívne odišlo. Bolo mi jasné, že tu končím. „Nevadí,“ hovoril som si sebavedome. „Mám pri sebe ešte aspoň tú prvú, che!“ O necelé tri minúty neskôr sa mi však vyvolená môjho srdca zdôverila s niečim, čo náš rodiaci sa vzťah definitívne pochovalo: „Vieš, nikomu to nehovorím, ale cítim, že ty mi v tomto budeš rozumieť. Som veľmi silno kresťanský založená, vlastne viem aj mestský spolok katolíckych dievčat a každý večer trávim v kostole so svojou cirkvou. Od svojho partnera vyžadujem, aby žil taktiež kresťanským životom, chodil do kostola každý deň so mňou a modlil sa so mňou k Ježišovi. Čo si o tom myslíš?“

„Myslím, že je to skvelé,“ odpovedal som.

Je od základu nemúdre zosielať kúzla na pritiahnutie špecifických partnerov; lepšie je zaklínať vhodných partnerov pre seba či ostatných vo všeobecnosti. Jedinovo podvedomie má zvyčajne oveľa jemnejšie porozumenie pre to, kto je skutočne vhodný.

PRAMENE:

1. ANGERFORD & LEA: *Thundersqueak*. The Mouse That Spins 2002.
2. CARROLL, P. J.: *Liber Kaos*. Weiser Books, Boston 1992.
3. CROWLEY, A.: *Book 4*. Weiser Books, York Beach 1980.
4. DUKES, R.: *Blast your way to megabuck\$ with my secret sex-power formula*. The Mouse That Spins, 2003.
5. DUKES, R.: *S.S.O.T.B.M.E. Revised, an essay on magic*. The Mouse That Spins, 2001.
6. LÉVI, E.: *Kniha zasvěcení*. Trigon, Praque 1991.

Prvý krát publikované v *Konton Magazine*, Vol.3. Issue 1.

© Jozef Karika, 2005

www.karika.sk

Úvodná ilustrácia: Yuri ©